

ДО ПИТАННЯ ЩОДО ПОНЯТТЯ ”ВИСНОВОК“

Халіуліна М. С., студент; Шульга Я. В., студент; Рибалов О. О., доцент

Поняття ”Висновок“ має беззаперечно важливу роль.

Висновок (conclusio) – остаточна думка про що-небудь, логічний підсумок на основі спостережень, міркувань або розгляду певних фактів. Це процес міркування, в ході якого здійснюється перехід від деяких вихідних положень до нових суджень (передумов) – висновків. Він є обов’язковим. Саме у ньому формулюється загальний підсумок результатів роботи.

Будь-яку діяльність можна представити як послідовність збору інформації, її аналізу та висновків на заключному етапі безпосередньо після викладання суті роботи (як правило після аналізу). За обсягом він має бути коротким, лаконічним, не містити нічого зайвого, а лише узагальнені підсумки.

Правила перетворення вихідної системи передумов в систему висновків називаються правилами висновку або проведення умовиводів. Якщо вид посилки і висновків вказаний явно, то висновок називається прямим, а якщо в посилках та укладанні вказані лише види висновків, від одного з яких дозволяється переходити до іншого, то висновок називають непрямым.

У висновку наводять оцінку одержаних результатів роботи або її окремого етапу, вказують можливі області використання та значущість з позиції виконавця. У ньому стисло наводяться (послідовно за пунктами) основні (за результатами виконання завдань, змісту), проміжні (за необхідності) та узагальнювальні висновки з досліджуваної проблеми.

Висновки будують на принципах індукції, дедукції і аналогії. Індуктивний висновок – це висновок від одиночного (приватного) до загального, тобто з даних про кілька одиночних випадків або їх груп формулюють загальний висновок. Дедуктивний – міркування в якому рухається від загального положення до окремого, приватного (хоча їх не вивчали). Висновок аналогії – від приватного до приватного за аналогією, коли на підставі схожості деяких відносин робиться висновок про схожість в інших відносинах цих предметів.

Висновок стосується об’єкту дослідження і його необхідно співвіднести із заявленими у роботі завданнями та обов’язково вказати, чи підтвердилися висунуті на початку роботи припущення та (за необхідності) прогнози щодо досліджуваного об’єкту чи перспективи.

Текст висновків може поділятися на пункти. У першому пункті, як правило, дають оцінку науково-методичного рівня досліджуваного питання на основі результатів аналізу літературних джерел. У наступних пунктах (другому, третьому і т.д.) наводять висновки щодо результатів, одержаних у цих розділах роботи. На завершення обов’язково стисло формулюється узагальнювальний висновок за результатами роботи в цілому. На базі цих висновків можуть бути надані рекомендації і пропозиції, на підставі яких приймається управлінське рішення, змінюється модель поведінки чи сприйняття навколишнього середовища.

Сучасні технології у промисловому виробництві: матеріали науково-технічної конференції викладачів, співробітників, аспірантів і студентів факульту технічних систем та енергоефективних технологій, м. Суми, 23-26 квітня 2013 р.: у 2-х ч. / Ред.кол.: О.Г. Гусак, В.Г. Євтухов. - Суми : СумДУ, 2013. - Ч.2. - С. 179.